

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล

อุมาวดี เดชธำรงค์^{1,*}, ฉัตรณรงค์ดี สุธรรมดี², ดาครินทร์พัชร สุธรรมดี³

¹ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

^{2,3} คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Received: 27 December 2022

Revised: 15 March 2023

Accepted: 24 March 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาต้นทุนของการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และ (2) ศึกษาผลตอบแทนทางการเงินของการลงทุนเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล โดยการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนใหม่นาดีโมเดล หมู่ที่ 8 บ้านใหม่นาดี ตำบลบ้านขาม อำเภोजัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา อายุ 51-60 ปี ประกอบอาชีพหลัก คือ ทำนา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท และมีระยะเวลาการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล 3 ปีขึ้นไป ต้นทุนในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ การสร้างโรงเรือน เครื่องพ่นยากันโรค เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ อุปกรณ์ให้แสงสว่าง หลอดไฟเครื่องกก และตะกร้าทำรังไก่ รวม 275,000 บาท เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองจะมีรายได้จากการจำหน่ายไก่พื้นเมือง 2 รูปแบบ คือ (1) รายได้ทางตรง จากการจำหน่ายไก่พื้นเมือง รวมรายได้ทางตรง 302,400 บาทต่อปี และ (2) รายได้ทางอ้อม เป็นรายได้จากการจำหน่ายมูลไก่ 3,000 บาทต่อปี รวมมีรายได้ต่อปี 305,400 บาท เมื่อหักจากต้นทุนการผลิตต่อปี 272,590 บาท วิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่นาดีโมเดล จะมีกำไรสุทธิ 32,810 บาทต่อปี การวิเคราะห์ทางการเงินเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์และต้นทุนของโครงการเพื่อพิจารณาว่าการลงทุนเลี้ยงไก่พื้นเมืองคุ้มค่าต่อการลงทุนหรือไม่ พบว่า (1) ระยะเวลาในการคืนทุนของโครงการ คือ 3.67 ปี (2) ระยะเวลาในการคืนทุนของโครงการที่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบัน คือ 4.18 ปี (3) มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 448,937 บาท (4) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน เท่ากับ 1.22 และ (5) อัตราผลตอบแทนภายในโครงการมีค่าเท่ากับ 31.12%

คำสำคัญ: ต้นทุนและผลตอบแทน ไก่พื้นเมือง ใหม่นาดีโมเดล

* ผู้ประสานงานหลัก; อีเมล: umawadee.d@cpru.ac.th

Cost and Benefit Analysis of Mai Nadi Model Native Chicken Community Enterprise

Umawadee Detthamrong^{1,*}, Chartnarongsak Suthamdee², Dasarinpatt Suthamdee³

¹ Faculty of Business Administration, Chaiyaphum Rajabhat University

^{2,3} Faculty of Political Science, Chaiyaphum Rajabhat University

Received: 27 December 2022

Revised: 15 March 2023

Accepted: 24 March 2023

Abstract

The objectives of this research are (1) to study the cost of raising native chickens and (2) to study the financial return of investing in raising native chickens of Mai Nadi model native chicken community enterprise. The quantitative and qualitative research were conducted. The key informants are members of the Mai Nadi model native chicken community enterprise, Moo. 8, Ban Mai Nadi, Ban Kham Sub-district, Chattuat District, Chaiyaphum province. Questionnaires and semi-structured interviews were used as research tools. The results revealed that a member of Mai Nadi model native chicken community enterprise most of them were female, marital status, completed elementary education, aged 51-60 years old, their main occupation was farming, their average monthly income was less than 5,000 baht, and they had been a member for 3 years or more. The cost of raising Mai Nadi model native chicken community enterprise consists of the cost of fixed assets purchasing such as building houses, sprayer, weighing machine, water pumping, feeding device, watering device, lighting equipment, incubator light and nesting baskets, totaling 275,000 baht. Native chicken farmers will earn income from selling native chickens in 2 ways: (1) direct income from selling native chickens 302,400 baht per year and (2) indirect income from the sale of chicken manure 3,000 baht per year, totaling 305,400 annual incomes. After deducting from production costs per year of 272,590 baht Mai Nadi model native chicken community enterprise will have a net profit of 32,810 baht per year. Financial analysis is a comparison between the benefits and costs of a project. To consider whether investing in raising native chickens is worth the investment, it is found that (1) the payback period is 3.67 years (2) the discounted payback period is 4.18 years (3) Net Present Value is 448,937 baht, (4) Cost-Benefit Ratio is 1.22 and (5) Internal Rate of Return is 31.12%.

Keywords: Cost and Benefit, Native Chicken, Mai Nadi Model Community Enterprise

* Corresponding Author; E-mail: umawadee.d@cpru.ac.th

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ไก่พื้นเมือง เป็นไก่ที่มีต้นกำเนิดมาจากไก่ป่าในประเทศเอเชีย โดยเฉพาะป่าในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ไทย มาเลเซีย และจีนตอนใต้ ซึ่งมนุษย์ได้นำมาเป็นสัตว์เลี้ยงเมื่อประมาณ 3,000 ปีก่อน หลังจากมนุษย์ได้นำไก่ป่ามาเลี้ยงไว้ในหมู่บ้าน ไก่และมนุษย์จะอยู่ในรูปแบบพึ่งพาอาศัยกันและกัน ไก่อาศัยอาหารการเลี้ยงดูและการป้องกันอันตรายจากมนุษย์ ในขณะที่ตัวมนุษย์ก็อาศัยไก่และไข่เป็นอาหาร ภายใต้สภาพแวดล้อมและการเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง วิวัฒนาการของไก่เป็นไปตามวิถีชีวิตของมนุษย์เจ้าของซึ่งก็ขึ้นอยู่กับธรรมชาติ บางปีเกิดภัยธรรมชาติรุนแรงสัตว์เลี้ยงจะตายมาก หรือบางปีโรคภัยระบาดรุนแรงไก่จะตายมาก แต่ไม่ตายหมดจะมีเหลือให้ขยายพันธุ์จำนวนหนึ่ง ซึ่งโดยปกติแล้วจะเหลือต่ำกว่า 10% ซึ่งจำนวนนี้จะขยายพันธุ์เพิ่มจำนวนขึ้นมาใหม่ ตัวที่แข็งแรงทนทานเท่านั้นจึงจะอยู่รอด เป็นการคัดเลือกโดยธรรมชาติ จนเป็นไก่พื้นเมืองสืบทอดมาให้ได้ใช้ประโยชน์ถึงทุกวันนี้ ดังนั้น ไก่พื้นเมืองจึงเป็นมรดกวัฒนธรรมและเทคโนโลยีที่หลากหลาย เป็นทรัพย์สินภูมิปัญญาของชาวบ้านโดยแท้ เป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชาวไร่ชาวนาที่อาศัยอยู่ในชนบท ไก่เป็นทั้งผู้ให้ความเพลิดเพลิน เช่น ไก่ชน ไก่แจ้ ที่มีรูปร่างสวยงาม เลี้ยงไว้เป็นเพื่อน ชนให้ฟังปลุกให้ตื่นนอน หรือบอกเวลาตอนกลางคืน ดังนั้น ไก่พื้นเมืองจึงเป็นไก่ที่มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพันธุ์มาโดยอาศัยพื้นฐานของธรรมชาติเป็นหลัก จึงทำให้ไก่พื้นเมืองมีหลากหลายสายพันธุ์ มีจุดเด่นเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัว เช่น ความต้านทานต่อโรคและแมลง สามารถเติบโตและขยายพันธุ์ได้ภายใต้สภาพแวดล้อมการเลี้ยงดูของเกษตรกรในชนบท จึงเหมาะที่จะอนุรักษ์และพัฒนาใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเน้นที่เกษตรกรรายย่อยในชนบทที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยีชีวภาพแหล่งพันธุกรรมสัตว์พื้นเมืองเป็นสำคัญ (Department of Livestock Development, 2017)

ไก่พื้นเมืองเป็นสัตว์เศรษฐกิจสำคัญในชุมชนและท้องถิ่น และเป็นแหล่งอาหารที่สร้างความมั่นคงทางอาหารให้คนไทยมาตลอด โดยเลี้ยงเพื่อป้อนตลาดไก่เนื้อและไข่ไก่ ไก่พื้นเมืองที่นิยมเลี้ยงกันมากและเป็นที่ต้องการของตลาดคือ ไก่ที่มีผิวหนังสีเหลือง และสีขนดำ การเลี้ยงไก่พื้นเมือง กลายเป็นอาชีพทางเลือกของเกษตรกรรายย่อย เพราะใช้เงินทุนน้อย ดูแลจัดการง่าย ทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และทนต่อการเป็นโรคได้ดี ความนิยมของไก่พื้นเมืองนั้นแยกออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือการบริโภคเนื้อไก่บ้าน การเลี้ยงในลักษณะไก่สวยงาม และการเลี้ยงไว้เพื่อกีฬาชนไก่ (Kasetkaoklai, 2012) งานวิจัยของ Suwanpugdee et al. (2016) พบว่า ปัญหาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองที่พบเจอบ่อยและหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ต้นทุนค่าใช้จ่ายในด้านของอาหารไก่ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยหลักที่ต้องนำมาพิจารณาเพื่อลดต้นทุน เนื่องจากอาหารเป็นส่วนจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของสัตว์ แต่หากสามารถที่จะลดต้นทุนในส่วนนี้ได้ จะช่วยให้เกษตรกรมีกำไรจากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองมากยิ่งขึ้น เกษตรกรสามารถลดต้นทุนได้ด้วยการเน้นการพึ่งพาตนเองโดยใช้ปัจจัยการผลิตภายในให้มากที่สุด เช่น พันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ ที่ผลิตได้เองหรือเครือข่ายที่อยู่ใกล้ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อลดต้นทุนการผลิต เรียนรู้การทำน้ำหมักชีวภาพ เพื่อใช้ผสมน้ำให้สัตว์กิน และทำความสะอาดคอก กำจัดกลิ่นในมูลสัตว์

สำนักงานปศุสัตว์อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ได้ขับเคลื่อนนโยบายการเลี้ยงไก่พื้นเมืองบ้านใหม่มาดี ตำบลบ้านขาม อำเภอจตุรัส โดยจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง รวมกลุ่มจำหน่ายไก่พื้นเมือง สร้างรายได้เพื่อให้เกษตรกรหลุดพ้นความยากจน ตามโครงการ "บ้านใหม่มาดีโมเดล" โดยปัจจุบันมีจำนวนสมาชิก 50 ราย เจื่อนไขให้สมาชิกทุกคนปรับปรุงคอกไก่ให้ได้มาตรฐาน และสมัครเข้ารับการรับรองฟาร์มที่มีระบบป้องกันและการเลี้ยงดูสัตว์ที่เหมาะสม หรือ GFM สมาชิกทุกคนต้องฉีดวัคซีนให้ไก่ทุก ๆ 3 เดือน โดยปศุสัตว์อำเภอจตุรัสจะสนับสนุนวัคซีน อีกทั้งสมาชิกต้องจัดหาแม่ไก่ที่มีลักษณะดีเข้ามาเลี้ยง 10-20 ตัว เพื่อผลิตลูกไก่รุ่นหน้า 1.2-1.5 กิโลกรัมเพื่อจำหน่าย จัดทำ

คอกกลางเพื่อรวบรวมไก่จากสมาชิกนำส่งตลาดจำหน่าย โดยจะรวบรวมไก่ส่งตลาดในต้นปี พ.ศ. 2563 นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งกลุ่มผู้แปรรูปไก่พื้นเมือง เพื่อจำหน่ายในพื้นที่และจังหวัดชัยภูมิ เช่น ไก่ชำแหละ ไก่อบโอ่ง ไก่อบสมุนไพร เป็นต้น เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้เกษตรกรหลุดพ้นความยากจน (Sangsiruang, 2019)

ความท้าทายของอาชีพการเลี้ยงไก่พื้นเมือง คือ ความพยายามลดต้นทุนการเลี้ยงให้ลดลง โดยการพิจารณาบทบาทแนวทางลดต้นทุนค่าอาหารไก่พื้นเมืองและค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าเพื่อให้เป็นอาชีพที่เกษตรกรสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว ปัจจุบันพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีรายได้จากการจำหน่ายไก่พื้นเมืองในราคาที่ไม่สอดคล้องตามปัจจัยการผลิต เนื่องจากยังขาดศักยภาพทักษะและไม่สามารถเป็นผู้กำหนดราคาหรือต่อรองราคาในระบบการตลาดได้ หากเกษตรกรมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีการรวมกลุ่มเพื่อยกระดับปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเป็นเกษตรคุณภาพและสามารถเป็นผู้กำหนดราคาผลผลิตได้ในระดับหนึ่งจะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการบริหารจัดการเพื่อดูแลและควบคุมต้นทุนปัจจัยการผลิต เพื่อนำไปสู่การสร้างผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและคุ้มค่าต่อการลงทุนมุ่งเน้นดำเนินการโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้แก่ชุมชน คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาดีโมเดล เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองและเพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านการคิดคำนวณต้นทุนที่แท้จริงในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ซึ่งงานวิจัยนี้กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองจะมีส่วนสำคัญในทุกกระบวนการ ทำให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ที่ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความสามารถในการประเมินการวางแผนการผลิตการพึ่งพาตนเอง และส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถผลิตไก่พื้นเมืองได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาต้นทุนของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่มาดีโมเดล อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อศึกษาผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่มาดีโมเดล อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ สมาชิกวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาดีโมเดล โดยเลือกผู้ดำรงตำแหน่งรองประธาน 1 คน เลขานุการ 1 คน และสมาชิก 9 คน เป็นตัวแทนกลุ่มในการให้ข้อมูล เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในภาพรวมการดำเนินงานของกลุ่ม รวม 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งเป็นข้อมูลด้านต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ข้อมูลรายรับจากการจำหน่ายไก่พื้นเมือง ข้อมูลด้านการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ตรวจสอบคุณภาพด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence index: IOC) ตามวิธีของ Rovinelli and Hambleton (1977) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อตีความข้อมูล เรียบเรียงและอธิบายข้อมูล นำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาประกอบผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาตีโมเดล อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ เอกสาร บทความ การสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถนำเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาตีโมเดล

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาตีโมเดล (n=11)

ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	9	81.82
ชาย	2	18.18
2. สถานภาพ		
โสด	2	18.18
สมรส	7	63.64
หม้าย/หย่าร้าง	2	18.18
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	1	9.09
ประถมศึกษา	5	45.46
มัธยมศึกษาตอนต้น	1	9.09
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	36.36
4. อายุ		
31-40 ปี	1	9.09
41-50 ปี	2	18.18
51-60 ปี	7	63.64
60 ปีขึ้นไป	1	9.09
5. อาชีพหลัก		
ทำไร่	2	18.18
ทำนา	8	72.73
เลี้ยงสัตว์	1	9.09
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	7	63.64
5,001-8,000 บาท	4	36.36
7. ระยะเวลาการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชน		
1-2 ปี	3	27.27
2-3 ปี	3	27.27
3 ปีขึ้นไป	5	45.46

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนไผ่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.82 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 63.64 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.46 อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.64 ประกอบอาชีพหลัก คือ ทำนา คิดเป็นร้อยละ 72.73 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.64 และมีระยะเวลาการเป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนไผ่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล 3 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.46

2. ต้นทุนของการเลี้ยงไผ่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล

ค่าใช้จ่ายในการลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ การสร้างโรงเรือน เครื่องพ่นยากันโรค เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องสูบน้ำ อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ อุปกรณ์ให้แสงสว่าง หลอดไฟเครื่องกก และ ตะกร้าทำรังไผ่

ตารางที่ 2 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไผ่พื้นเมือง

รายการ	จำนวน	มูลค่าต่อหน่วย	มูลค่ารวม
เครื่องพ่นยากันโรค	1	1,200	1,200
เครื่องชั่งน้ำหนัก	2	1,200	2,400
เครื่องสูบน้ำ	1	2,000	2,000
อุปกรณ์ให้อาหาร	30	120	3,600
อุปกรณ์ให้น้ำ	20	80	1,600
อุปกรณ์ให้แสงสว่าง	10	300	3,000
ตะกร้าทำรังไผ่	50	24	1,200
รวม			15,000

ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไผ่พื้นเมือง ดังนี้
เครื่องพ่นยากันโรค เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันโรคของไผ่พื้นเมือง เป็นเครื่องพ่นยาแบบสเปพายหลัง สามารถพ่นได้ไกลและเป็นบริเวณกว้าง มูลค่าเครื่องละ 1,200 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

เครื่องชั่งน้ำหนัก สเกลเครื่องชั่งแบบละเอียด สามารถชั่งได้อย่างแม่นยำ จำนวน 2 หน่วย ราคาหน่วยละ 1,200 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

เครื่องสูบน้ำ เป็นอุปกรณ์สำหรับสูบน้ำไปยังแทงก์น้ำ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเลี้ยงไผ่พื้นเมือง มูลค่าเครื่องละ 2,000 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

อุปกรณ์ให้อาหาร เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่อาหารให้ไผ่พื้นเมือง พื้นที่ใส่อาหารมีพื้นที่มากสะดวกต่อการให้อาหารและการกินของไผ่พื้นเมือง จำนวน 30 หน่วย ราคาหน่วยละ 3,600 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

อุปกรณ์ให้น้ำ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่น้ำให้ไผ่พื้นเมือง พื้นที่ใส่น้ำมีพื้นที่มากสะดวกต่อการให้น้ำของไผ่พื้นเมือง จำนวน 20 หน่วย ราคาหน่วยละ 80 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

อุปกรณ์ให้แสงสว่าง แสงสว่างมีความจำเป็นต่อการมองเห็นของไผ่ ไม่ว่าเวลากินอาหาร กินน้ำ นอกจากนี้ แสงยังมีความสำคัญต่อการเติบโตของไผ่ ภายในโรงเรือนจึงต้องมีอุปกรณ์ให้แสงสว่างอย่างเพียงพอ จำนวน 10 หน่วย ราคาหน่วยละ 30 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

ตะกร้าทำรังไก่ สำหรับให้ไก่ได้นอน และยังช่วยให้ไก่เย็นสบาย ไม่ร้อนอบอ้าวเหมือนอยู่ในคอก จำนวน 50 หน่วย ราคาหน่วยละ 24 บาท อายุการใช้งาน 5 ปี

ตารางที่ 3 ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

รายการ	มูลค่ารวม (บาท)	อายุการใช้งาน (ปี)	ค่าเสื่อมราคาต่อปี (บาท)
โรงเรือน	260,000	20	13,000
เครื่องพ่นยากันโรค	1,200	5	240
เครื่องชั่งน้ำหนัก	2,400	5	480
เครื่องสูบน้ำ	2,000	5	400
อุปกรณ์ให้อาหาร	3,600	5	720
อุปกรณ์ให้น้ำ	1,600	5	320
อุปกรณ์ให้แสงสว่าง	3,000	5	600
ตะกร้าทำรังไก่	1,200	5	240
รวม			16,000

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาโรงเรือน เท่ากับ 13,000 บาท เครื่องพ่นยากันโรค 240 บาท เครื่องชั่งน้ำหนัก 480 บาท เครื่องสูบน้ำ 400 บาท อุปกรณ์ให้อาหาร 720 บาท อุปกรณ์ให้น้ำ 320 บาท อุปกรณ์ให้แสงสว่าง 600 บาท และตะกร้าทำรังไก่ 240 บาท รวมค่าเสื่อมราคาต่อปี 16,000 บาท

ต้นทุนในการเลี้ยง

ต้นทุนในการเลี้ยง เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อให้เกิดสินค้าคือไก่พื้นเมืองพร้อมจำหน่าย ประกอบไปด้วย ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต

ค่าวัตถุดิบทางตรง ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพันธุ์ไก่ ค่าอาหารไก่ ค่าเคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายในการรองพื้น หลอดไฟเครื่องกก และค่าซ่อมแซมโรงเรือน อุปกรณ์ และเครื่องมือ

ตารางที่ 4 ค่าวัตถุดิบทางตรง

รายการ	ต้นทุนต่อรุ่น (บาท)	ต้นทุนต่อ 6 รุ่น (บาท/ปี)
ค่าพันธุ์ไก่	5,000	30,000
ค่าอาหารไก่	4,000	24,000
ค่าเคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์	3,000	18,000
หลอดไฟเครื่องกก	960	5,760
ค่าใช้จ่ายวัสดุในการรองพื้น	1,000	6,000
ค่าซ่อมแซมโรงเรือน อุปกรณ์ และเครื่องมือ	2,000	12,000
รวม	15,960	95,760

ตารางที่ 4 แสดงรายการค่าวัตถุดิบทางตรงในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ต้นทุนต่อรุ่นรวม 15,960 บาท ในระยะเวลา 1 ปี เลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 6 รุ่น รวมคิดเป็นค่าวัตถุดิบทางตรง 96,760 บาทต่อปี

ค่าแรงงานทางตรง เป็นค่าแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นรายวัน วันละ 300 บาทต่อคน โดยมีสมาชิกมาทำงานวันละ 1 คน รวมค่าแรงงานทางตรงวันละ 300 บาท

ค่าใช้จ่ายในการผลิต

ค่าใช้จ่ายในการผลิต เป็นต้นทุนทางอ้อม ประกอบด้วยค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าภาษีที่ดิน

ตารางที่ 5 ค่าใช้จ่ายในการผลิต

รายการ	ต้นทุนต่อรุ่น(บาท)	ต้นทุนต่อ 6 รุ่น (บาท/ปี)
ค่าไฟฟ้า	2,000	12,000
ค่าประปา	4,800	28,800
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	8,000	48,000
ค่าภาษีที่ดิน	5	30
รวม	14,805	88,830

ตารางที่ 5 แสดงรายการค่าใช้จ่ายในการผลิต ต้นทุนต่อรุ่นรวม 14,805 บาท ในระยะเวลา 1 ปี เลี้ยงไก่พื้นเมืองจำนวน 6 รุ่น รวมคิดเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิต 88,830 บาทต่อปี ต้นทุนการผลิตไก่พื้นเมืองรวมต่อปี ประกอบด้วย ต้นทุนสินทรัพย์ เครื่องมือและอุปกรณ์ 16,000 บาท ค่าวัตถุดิบทางตรง 95,760 บาท ค่าแรงงานทางตรง 72,000 บาท และค่าใช้จ่ายการผลิต 88,830 บาท ต้นทุนการผลิตรวม 272,590 บาท

ตารางที่ 6 ประมาณการรายละเอียดต้นทุนการผลิตรวม

รายการ	ปีที่ 0	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6	ปีที่ 7	ปีที่ 8
โรงเรือน	260,000								
เครื่องมืออุปกรณ์	15,000								
รวมลงทุนปีแรก	275,000								
ค่าวัตถุดิบทางตรง		95,760	100,548	105,575	110,854	116,397	122,217	128,327	134,744
ค่าแรงงานทางตรง		72,000	75,600	79,380	83,349	87,517	91,892	96,487	101,311
ค่าใช้จ่ายการผลิต		88,830	93,272	97,935	102,832	107,973	113,372	119,041	124,993
รวมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		256,590	269,420	282,890	297,035	311,887	327,481	343,855	361,048
รวมต้นทุนของโครงการ	275,000	256,590	269,420	282,890	297,035	311,887	327,481	343,855	361,048

ตารางที่ 6 แสดงประมาณการรายละเอียดต้นทุนการผลิตรวมตั้งแต่ปีที่ 1-8 โดยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจะเพิ่มขึ้นปีละ 5%

3. ผลตอบแทนของการลงทุนเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล

3.1 รายได้ทางตรง เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองจะมีรายได้จากการจำหน่ายไก่พื้นเมือง โดยเฉลี่ยราคา กิโลกรัมละ 125 บาท คือ ไก่มีชีวิต ราคา กิโลกรัมละ 100 บาท และไก่แปรรูป ราคา กิโลกรัมละ 150 บาท

3.2 รายได้ทางอ้อม เป็นรายได้จากการจำหน่ายมูลไก่หลังเสร็จสิ้นการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในแต่ละรุ่น ผู้รับซื้อส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรในท้องถิ่นหรือเจ้าของฟาร์มไก่ โดยเป็นผู้มาดำเนินการตักมูลไก่ในโรงเรือนด้วยตนเอง ซึ่งรายได้จากการจำหน่ายมูลไก่จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงในแต่ละรุ่น จากการสัมภาษณ์พบว่า เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายมูลไก่ 500 บาทต่อรุ่น หรือ 3,000 บาทต่อปี

รายได้รวมของการเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่ 1 รุ่น จำนวน 200 ตัว น้ำหนักเฉลี่ยตัวละ 1.8 กิโลกรัม คิดเป็นน้ำหนักรวม 360 กิโลกรัม ราคาจำหน่ายไก่มีชีวิต กิโลกรัมละ 100 บาท สัดส่วนร้อยละ 20 คิดเป็นรายได้ต่อรุ่น 7,200 บาท ราคาจำหน่ายไก่แปรรูป กิโลกรัมละ 150 บาท สัดส่วนร้อยละ 80 คิดเป็นรายได้ต่อรุ่น 43,200 บาท นอกจากนี้ เกษตรกรยังมีรายได้ทางอ้อมจากการจำหน่ายมูลไก่ โดยมีรายได้จากการจำหน่ายมูลไก่อุ่นละ 500 บาท รวมมีรายได้ต่อปี 305,400 บาท เมื่อหักจากต้นทุนการผลิตต่อปี 272,590 บาท วิสาหกิจชุมชนไก่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล จะมีกำไรสุทธิ 32,810 บาทต่อปี (ประมาณการรายได้ทั้งหมดของการเลี้ยงไก่พื้นเมืองตั้งแต่ปีที่ 1-8 โดยยอดขายจากการจำหน่ายไก่ และจากการจำหน่ายมูลไก่ จะเพิ่มขึ้นปีละ 10%)

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์
ระยะเวลาคืนทุน (PB)	3.67 ปี
ระยะเวลาคืนทุนที่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบัน (DPB)	4.18 ปี
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	448,937 บาท
อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio)	1.22
อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR)	31.12%

จากตารางที่ 7 พบว่า การวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันที่อัตราคิดลดร้อยละ 7.00 (อ้างอิงจากอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เฉลี่ย) พบว่า มูลค่าปัจจุบันของรายรับรวม เท่ากับ 2,520,447 บาท มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนรวม เท่ากับ 2,072,510 บาท และมูลค่าปัจจุบันสุทธิรวม เท่ากับ 448,937 บาท การเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล ในอำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ มีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์และมีความเหมาะสมในการลงทุน ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาในการคืนทุนของโครงการ (Payback Period: PB) คือระยะเวลาที่ทำให้การเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้ผลตอบแทนคุ้มค่างบเงินลงทุน คือ 3.67 ปี

2. ระยะเวลาในการคืนทุนของโครงการที่คำนึงถึงมูลค่าปัจจุบัน (Discounted Payback Period: DPB) คือระยะเวลาที่ทำให้การเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้ผลตอบแทนคุ้มค่างบเงินลงทุนเมื่อคิดเงินกระแสเงินสดเป็นมูลค่าปัจจุบันที่อัตราลดค่า 7% คือ 4.18 ปี

3. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value) เท่ากับ 448,937 บาท ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ หมายความว่า ผลรวมมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิของโครงการมีค่าเป็นบวก แสดงให้เห็นว่าโครงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองนี้จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและเป็นโครงการที่น่าสนใจ

4. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit Cost Ratio: /C Ratio) เท่ากับ 1.22 ซึ่งมีความมากกว่า 1 หมายความว่าโครงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองนี้ให้ผลตอบแทน 1.22 เท่าเมื่อเปรียบเทียบกับเงินที่ลงทุน

5. อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) มีค่าเท่ากับ 31.12% แสดงถึงความสามารถของเงินลงทุนที่ก่อให้เกิดรายได้จากการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่คุ้มค่างบเงินลงทุน โดย IRR ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เฉลี่ยที่ร้อยละ 7.00 หมายความว่าโครงการเลี้ยงไก่พื้นเมืองนี้เป็นโครงการที่น่าสนใจและมีความคุ้มค่างบเงินลงทุน

อภิปรายผล

1. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงิน พบว่า (1) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ มีค่าเป็นบวกหรือมากกว่าศูนย์ หากคำนวณค่าปัจจุบันสุทธิได้ค่าเป็นบวกควรลงทุนในโครงการนั้นและควรปฏิเสธโครงการลงทุนหากค่าปัจจุบันสุทธิเป็นลบ (2) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน มีค่ามากกว่า 1 เนื่องจากโครงการจะได้รับผลตอบแทนจากกระแสเงินสดรับทั้งหมดในรูปมูลค่าปัจจุบันสูงกว่าเม็ดเงินที่ลงทุนไป และ (3) อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ มีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากสถาบันการเงิน รวมทั้งมีระยะเวลาในการคืนทุนที่สั้นกว่าระยะเวลาของการดำเนินโครงการที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanjanangkurapun (2012) ที่ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของการทำฟาร์มไก่ไข่ระบบปิดฟาร์มขนาดกลางในเขตอำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี พบว่าการทำฟาร์มไก่ไข่มีความเป็นไปได้และมีความเหมาะสมต่อการลงทุน มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ (NPV) มีค่า 24,719,922 บาท อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) มีค่า 1.06 แสดงถึงโครงการให้ผลตอบแทน 1.06 เท่าของต้นทุน อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) มีค่าร้อยละ 61.37 ซึ่งมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lertchanavong (2009) ที่พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ในจังหวัดนครนายก มีความเป็นไปได้เชิงเศรษฐศาสตร์และมีความเหมาะสมต่อการลงทุน มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิ มีค่า 477,263,724 บาท อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน มีค่า 1.19 แสดงถึง โครงการให้ผลตอบแทน 1.19 เท่าของต้นทุน อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ มีค่าร้อยละ 74 ซึ่งค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ปัจจุบันที่ทำการศึกษา และระยะเวลาคืนทุนของโครงการ ให้ผลตอบแทนคุ้มกับเงินลงทุนคือ 2 ปี ในปัจจุบันการลงทุนเป็นไปอย่างกว้างขวางและมีทางเลือกและรูปแบบการลงทุนหลายประเภท การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนเป็นการลงทุนในโครงการหรือสินทรัพย์ระยะยาวจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงต้นทุน ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากโครงการลงทุนต่างๆ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องนำเทคนิคการวิเคราะห์ทางการเงินมาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการลงทุน

2. ผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่างบกับจำนวนเงินที่ลงทุนทำให้วิสาหกิจชุมชนมีกำไรจากการขายไก่พื้นเมืองจากการวิเคราะห์เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย พบว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารไก่และค่าเคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์มีสัดส่วนค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับรายได้ ดังนั้น หากวิสาหกิจชุมชนต้องการให้อัตราส่วนกำไรของกิจการมีเพิ่มขึ้นหรือต้องการรักษาผลกำไรไว้เท่าเดิมโดยไม่เพิ่มราคาขายก็จำเป็นต้องลดต้นทุนลง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้วิสาหกิจชุมชนอยู่ได้อย่างมั่นคงยั่งยืน แต่การลดต้นทุนการผลิตนั้นจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของไก่พื้นเมือง สอดคล้องกับ Prasertsak (2011) ที่พบว่าผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตสินค้าประสบปัญหาทางด้านต้นทุนซึ่งมีราคาสูงขึ้น ค่าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าและค่าใช้จ่ายการผลิตอื่นๆ มีราคาสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อต้นทุนของสินค้าที่ผลิต ดังนั้นผู้ประกอบการควรตระหนักถึงความสำคัญของการลดต้นทุนเพื่อเป็นช่องทางหนึ่งของการเพิ่มกำไร เพื่อความอยู่รอด

และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจ ควรซื้อวัตถุดิบครั้งละมากๆ และหาแหล่งวัตถุดิบที่หลากหลาย เพื่อเปรียบเทียบและต่อรองราคา ทำให้ได้วัตถุดิบที่มีราคาถูกและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น (Jaima et al., 2015) และงานวิจัยของ Manolert et al. (2018) ยังพบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่แบบดั้งเดิมยังพบปัญหาด้านต้นทุนวัตถุดิบที่มีราคาสูงขึ้น ขาดการจัดการฟาร์มที่มีประสิทธิภาพและเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้งานวิจัยของ Chankong and Chuaychu-no (2021) ยังให้ข้อเสนอแนะว่า การสนับสนุนให้เกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมืองจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการจัดการต้นทุนและผลตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะต้นทุนค่าอาหารสัตว์ซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง การบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุนการผลิตจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งภาครัฐควรส่งเสริมในเรื่องช่องทางการจัดจำหน่าย ตลอดจนการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสารทั้งทางด้านวิชาการและข้อมูลทางการตลาด รวมทั้งการพัฒนาการผลิตไก่พื้นเมืองแก่กลุ่มเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีแนวทางและเป้าหมายร่วมกันจะช่วยให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่างับจำนวนเงินที่ลงทุนทำให้วิสาหกิจชุมชนมีกำไรจากการขายไก่พื้นเมือง แต่โครงสร้างของต้นทุนเกี่ยวกับค่าอาหารและค่าเคมีภัณฑ์และเวชภัณฑ์ยังอยู่ในสัดส่วนที่สูง ดังนั้นวิสาหกิจชุมชนอาจต้องมีการปรับสูตรหรือส่วนผสมอาหารไก่ โดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ทดลองให้เกษตรกรปลูกถั่วเหลืองอินทรีย์เป็นอาหารเสริมโปรตีนแก่ไก่ เพื่อให้ไก่มีการเจริญเติบโตตามปกติ มีสุขภาพแข็งแรง และแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ มีการหาแหล่งวัตถุดิบราคาถูก การลดการสูญเสียในการผลิต การตัดต้นทุนส่วนที่ไม่จำเป็นออก โดยการตรวจการใช้ทรัพยากรว่าถูกใช้ไปอย่างเหมาะสม คุ้มค่าและเป็นไปอย่างประหยัด รวมถึงสมาชิกยังมีความต้องการการสนับสนุนเรื่องยารักษาโรค ในกรณีที่เกิดโรคระบาด โรคติดเชื้อในระบบทางเดินอาหาร หรือโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

1.2 การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรเลี้ยงไก่พื้นเมืองจะต้องให้ความสำคัญในด้านการจัดการต้นทุนและผลตอบแทนอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะต้นทุนค่าอาหารสัตว์ซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง การลดต้นทุนในการผลิตเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ไก่พื้นเมืองที่ดี มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของลูกค้าจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 จากการสัมภาษณ์พบว่าสมาชิกกลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมืองใหม่มาติโมเดล ไม่มีการจดบันทึกบัญชีอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นต้นทุน รายได้ หรือปริมาณการผลิต ทำให้ไม่สามารถทราบต้นทุน รายได้และผลตอบแทนที่ถูกต้องได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายหรือแผนงานเพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำบัญชีให้เป็นระบบ เป็นปัจจุบัน และมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง โดยการนำเอาผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.4 จากสภาพปัญหา ข้อเสนอแนะและความต้องการของกลุ่มในการได้รับการพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ จึงเสนอให้สถาบันการศึกษา หน่วยงานของภาครัฐ หรือผู้กำหนดนโยบาย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาตลาด และการต่อยอดธุรกิจ ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพให้กลุ่ม ในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด การบริหารและจัดการด้านการตลาดอย่างเหมาะสม การจัดหาตลาดให้แก่กลุ่มในการระบายไก่พื้นเมืองได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพยุงราคาไก่พื้นเมืองให้มีเสถียรภาพ ไม่เกิดการผันผวนหรือราคาตกต่ำเนื่องจากไก่พื้นเมืองเกินความต้องการ อันจะส่งผลต่อการเพิ่มยอดขายและกำไรตาม

เป้าหมายในระยะยาว เพื่อให้การทำธุรกิจเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม จนเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนต่อไป

1.5 ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนและการขยายบทบาทหลักของไก่พื้นเมืองในสังคมไทยจากเพียงเป็นความมั่นคงทางด้านอาหารในครัวเรือนไปสู่การสร้างรายได้หลักหรือรายได้เสริม การเผยแพร่แลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารทั้งทางด้านวิชาการและข้อมูลทางด้านการตลาด การพัฒนาการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองให้มีผลผลิตสูงขึ้นและมีรสชาติดีแก่เกษตรกรรายย่อย รวมทั้งการวางแผนการผลิตเพื่อเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้สอดคล้องตามความต้องการของตลาดอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว อีกทั้งเป็นแนวทางในการยกระดับศักยภาพของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุมหลากหลายพื้นที่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน และการวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร เพื่อการวางแผนควบคุมและการตัดสินใจในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินงบประมาณกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พ.ศ. 2564

เอกสารอ้างอิง

- Chankong, J. and Chuaychu-no, N. (2021). Cost-benefit and Economic, Society and Environmental Impacts of Srivijaya Naked Neck Chicken Production. *Journal of Agricultural Research and Extension*, 38(3), 86-99. (in Thai)
- Department of Livestock Development. (2017). *Guide to raising native chickens*. Bangkok: Agricultural Cooperative Community Printing House of Thailand. (in Thai)
- Jaima, K. et al. (2015). *Cost and return on feeding turkey: A case study of TK farm Muang district Lamphang province*. Chiang Mai: Rajamangala University of Technology Lanna. (in Thai)
- Kanjanangkurapun, R. (2012). A study of financial cost and benefit of meidum-size layer farm with an evaporation cooling system in Panasnikom district, Chonburi. Thesis of the Degree of Master of Business Administration. Chonburi: Burapa University. (in Thai)
- Kasetkaoklai. (2012). *Keep an eye on the "chicken raising profession", the market grows every year, creating new "millionaires" all the time*. Retrieved 20 May 2021, from: <https://www.kasetkaoklai.com/home/2017/10/อาชีพเลี้ยงไก่/>. (in Thai)

- Lertchanavong, S. (2009). *Financial cost-benefit analysis of a layer farm in Banna district, Nakornnayok province*. Thesis of the Degree of Master of Economics. Chiang Mai: Chiang Mai University. (in Thai)
- Manolert, P. et al. (2018). How to adapt to “Thailand 4.0” for layer chickens farmers in Song Pee Nong district, Supanburi. *Journal of Innovation and Management*, 3, 74-84.
- Prasertsak, A. (2011). Cost reduction for business’s sustainability. *Christian University Journal*, 17(1), 1-10. (in Thai)
- Rovinelli, R. J., and Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Sangsriuang, P. (2019). *Chatturat District Livestock Office Chaiyaphum Province drive the policy of raising native chickens according to the project "Baan Mai Nadee Model", create a career and income*. Retrieved 20 May 2022, from:
<https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG191204083245826> (in Thai)
- Suwanpugdee, A. et al. (2016). *Comprehensive native chicken village Phatthalung province*. Phatthalung: Thaksin University, Phatthalung Campus. (in Thai)